

Hasan'a Mektuplar/1

◆Abdurrahim Karakoç

Oğul bir mektup yaz bizim Hasan'a
Bıldırki itlerin çoğu öldü de.
Tor tosunlar kayış yardı bu sene
Kocöküzler epey ayrık yoldu de.

Aramızda yamrı yumru tepeler
Sokaklarda sekip gezdi sopalar
Sen giderken yeni doğan sıpalar
Torunlu morunlu eşek oldu de.

Köye çoban ettik sağır İbiş'i
Çatal doğurtuyor erkek çebişi
Yağcılıktan yükün tuttu çok kişi
Gene aşiretin yüzü güldü de.

İbibikler dama yaptı yuvayı
Pis kokudan balta kesmez havayı
Sorarsan şo bizim eski davayı
Can sıkmasın, kıyamete kaldı de.

Biraz daha azdı dünkü sinekler
Yular bırakmadı kırdı inekler
Çıkın edip gönderdiğin dilekler
Yalınayak gözü yaşlı geldi de.

İncitmeyin derken gönül hatırı
Gebe çıktı Solakların katırı
Kör kıvrak bir kırık yemden ötürü
Düşmanların davulunu çaldı de.

Fukaralık bağdaş kurdu hasıra
Harçlık marçlık gönderemem bu sıra
Hele mektup için bakma kusura
Pul parası kesemizi deldi de.

Yırtıldı geceler çakal sesinden
Kazlar kafa çeker el kesesinden
Bozuk terazinin sol kefesinden
Demlenen hıyarlar rağbet buldu de.

Sen gideli çok haşarat türedi
Anaç balıkların hepsi türedi
Kavaklara kaplumbağa tünedi!
Yörük yaylasına çingen doldu de.

Tut Ellerimden

◆Abdurrahim Karakoç

Sırat'tan incedir sevda köprüsü
Beraber geçelim tut ellerimden.
Niyet ak güvercin, vuslat gökyüzü
Beraber uçalım tut ellerimden.

Gönüldeki birlik kalkandır dışa
Aldırma ayaza, yele, yağışa
Giden ilkbahara, gelecek kışa
Beraber göçelim tut ellerimden.

Birleşmek üzredir şafakla gurup
Korku beklenilmez kapıda durup
İster zehir olsun, isterse şurup
Beraber içelim tut ellerimden.

Çağır hayallerin en ötesini
Yakından duyarsın aşkın sesini
Sonsuz mutluluğun penceresini
Beraber açalım tut ellerimden.

Hatırla kaybolan hatıraları
Elmasta ışıklı, altundan sarı
Zaman tortusundan işte onları
Beraber seçelim tut ellerimden.

Şüphe "başlangıç"tır, karar "nihayet"
Zamanı zamana etme şikayet
Kaçmak kurtuluştur diyorsan şayet
Beraber kaçalım tut ellerimden.